



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 2. Tibulli versus illustratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ponunt. cumque neminem omnino videant, sentiunt tamen ingentem concursum fieri ad litus, hominum congratulantium iis qui recentes venerunt, eosque maxima cum lætitia excipientium. audiunt etiam eos inter se humanissimè consalutantes: cum alius alium proprio nomine, alius à tribu, alius ab artificio, alius etiam gentis ac cognationis nomine appellet. tum iisdem illis nauibus conscensis, qua celeritate venerant, eadem reuehuntur domum. Quinetiam à quodam historix scriptore proditum est, C. Iulium Cæsarem eò aliquando vna triemi cum centum hominibus delatum: cumque incredibili loci amœnitate captus, sedes ibi capere vellet, ab illis ἀειδᾶσι incolas inuitum & reluctantem eiectum esse.

Tibulli versus illustratus. CAP. II.

SUPERIORE anno edidi Scholia quædam in Tibullum; & quantum licuit per angustias temporis, perque occupationes quibus distinebar, operam dedi, vt mea industria poeta ille & emendatius legi, & minore negotio intelligi posset. multos enim locos deprauatos restitui, obscuros declaravi, non nullos etiam, qui integri putabantur, mancos ac mutilos esse indicavi: ne quem obducta fortè cicatrix falleret. sed, inter cetera, cum versus illi è libro secundo ita legerentur,

Ludite. iam Nox iungit equos: currumq; sequuntur

Martis lasciuo sidera fulua choro:

admonui, non *Martis*, sed *Matris*, legendum esse. ipsam enim Noctem, matrem siderum dici. Hoc nullo tum testimonio confirmandum ratus sum: quòd neminem putabam ita stolidum fore, qui non statim illius emendationis bonitatem ac veritatem perspiceret. Nunc, cum videam, reperiri quosdam vsque eò

H

ἀμύσους,

Mareti
lectiones
LIB
25

ἀμύσους, vt negent, satis lepidè dici posse Noctem siderum matrem: ideoque ad illam vulgatam scripturam defendendam inepta quædam de Martis fide cominiscantur: visum est testari, primùm in libro veteri qui penes me est, *Marris*, non *Martis*, legi: deinde etiam locutum Euripidem; ac Noctem siderum nutricem vocasse. ita enim apud eum Electra loquitur:

Ω νύξ μέλαινα, χρυσέων ἀστρον τροφέ. id est;

Nox aureorum furua nutrix siderum.

sed & alia, quæ idem confirmarent, afferre quamlibet multa possem: nisi hoc satis superque fore arbitraretur.

Virgilij versus, in quo Ciceronem imitatus videri potest.

CAPVT III.

MULTA sumpsisse Virgilium non à poëtis modo, qui ante ipsum fuerant, verum etiam ab illis qui soluta oratione scripserant, notum est. quare facile crediderim, versum illum è secundo *Æneidos*,

Quaquam animus meminisse horret, luctuq; refugit, è Cicerone imitatum esse. ita enim ille Oratione xxxviii in Antonium scripserat: *Refugit animus P. C. eaq; imitatur dicere, qua L. Antonius in Parmensium liberis coniugibus effecerit.*

Platonis in Hippiã maiore emendatus locus.

CAPVT IIIII.

APUD Platonem in Hippiã maiore, cum Socrates ille de cuius nomine dialogo impositum nomen est, ter iam τὸ γὰρὲν definire conatus esset; neque tamen attulisset quicquam, quod non Socrates falsum & absurdum esse docuisset: ita denique loquens indicitur. ponam autem verba Platonis, ita vt vulgò leguntur: deinde Marfilij interpretationem subtexantur.